

Angelika Dłubak

być może

może nic nas już nie łączy
i niebo nie pozwala mi się z tobą widywać

nie mogę kontemplować twojej ciszy
i twych gwałtownych ust
na moich
ustach

i może nie łączy nas już proza
i poezji drobna kropła przeklęta
nie łączy nas luna

i ona
czasu
uległa

gardens

byłaś może
w angielskim ogrodzie

ogrodzie angielskim

gdzie wykwitły róże
pudrowe i białe

niebo wykwitło
pod noc i dla nocy

był także
i czas
który raz na nigdy

zatrzymał się

wariacja

wysnuty z chwili
bywający nad ranem

uciążliwy za dnia
nocą natchniony

wszystek tych kolorów
jak naznaczony

zdobywa chwile

Tadeusz Zawadowski

Rozmowa z trupem

Umarli póki są żywymi
nie zwracają niczyjej uwagi
śpią nocą aż do rana

piją kawę czytają gazety
całkiem jak żywi
Ani im w głowie że prawie umarli
ani im w głowie że to może jutro

Siedzę na ławce w parku
przy jutrzejszym trupie
a on mi opowiada co będzie za tydzień
jakby zapomniał o dacie pogrzebu
że trzeba gości zaprosić
przygotować stypę
Tak zapatrzony w dzisiaj
tak nieznośnie żywy
wydaje mu się że jutra nie będzie
a jeśli nawet przyjdzie to pod inny adres

Siedzę przy przyszłym trupie
on myśli to samo...

Rzeczy nienazwane

Rzeczy nienazwane wciąż czekają
Aż je ktoś odnajdzie i oswoi
Są jak samotne kobiety
Czekające na swoją kolejkę
Na księcia z bajki
Który je uwiezie na białym koniu
W nieokreślone i zawsze piękne

Rzeczy nienazwane mają swoje imiona
Szczelnie ukryte przed zuchwałym
spojrzeniem
Przypominają kwiaty otwierające się tylko
nocą

W miejscu odludnym i niedostępnym
Pachnące tylko dla siebie

Rzeczy nienazwane nieustannie marzą
O tym żeby kiedyś
Przestać być nienazwanymi

To co wielkie

Wielkim jest człowiek, któremu wystarczy
Pochylić czoła,
Żeby bez włóczni w rękę i bez tarczy
Zwyciężył zgoła!

(C. K. Norwid, „Wielkość”)

To co wielkie ma zwykle głowę
jak lebek od szpilki
trzeba się nieźle nagłowić
aby je odnaleźć
a później nie zagubić
pośród ważnych
i niecierpiących zwłoki

To co wielkie jest tak proste
że aż zawile
w swej prostocie
szukamy w nim krzywych luster
i tajemnych ścieżek
a ono jak mrówka
odnajduje właściwą drogę

To co wielkie nie znosi hałasu
siedzi cicho
jak mysz pod miotłą
czasem w wierszu się skryje
innym razem w sercu
jest niemal na wyciągnięcie ręki
a my wciąż szukamy
na arenach
pośród błysków fleszy

To co wielkie
chyli nisko czoło

Wielkie litery

Wielkie litery bywają bardzo zaborcze
Wszystko muszą mieć własne
Nazwy imiona
Ewa Julia Małgorzata
Gdzie z nimi równać się tym pospolitym
Nawet społeczeństwo lub naród
Chociaż bardziej liczne
Nie mają do nich startu

Wielkie litery chwalą się między sobą
Gdzie to bywały w Chinach Indiach czy
Peru
Pływały po Nilu Gangesie czy Amazonce
Spacerowały bulwarami Rio de Janeiro
Po słonecznej Copacabana
Zwiedzały Luwr i Ermitaż
Znały się z Picasso Salvadore Dali
Czy nawet z Chopinem

Małe litery kryją się w cieniu tych wielkich
Im niepotrzebna sława i poklask
Cieszą się że miłość
I prawdziwa przyjaźń
Nie wymagają wielkich liter

Rys. Barbara Medajska